pink
jaargang 35 nummer 2 – april 2015

COC zoekt voorlichters

Meneer, houdt iedere homo nou van glitters?

Als homoseksuele scholier had ik graag een voorlichting over seksuele diversiteit gehad, van iemand die me had laten voelen dat je er niet alleen voor staat, dat het leven niet eindigt na een tegenslag en dat er genoeg overblijft om voor te vechten, zelfs wanneer alles even lijkt te stoppen.

Ik zag programma's over pesten en gelijkheid, o.a. 'Over de Streep' en de 'It Gets Better'-campagne, met mensen die uit ervaring vertelden wat hen overkomen was en hoe zij hier nu mee omgingen. Dat wilde ik ook. Ik begon in de bovenbouw van de middelbare school zelf steeds meer actie te ondernemen op het gebied van acceptatie, en toen het einde van mijn middelbare schooltijd in zicht kwam, wilde ik niet stoppen met actie voeren. Het geven van voorlichting was voor mij een logische, volgende stap.
Team Voorlichting van COC Nijmegen verzorgt voorlichtingen die ik als onzekere jongen van 14 heel goed had kunnen gebruiken. Mijn dagen in de onderbouw waren nooit zo heel gezellig. Ik viel op in een omgeving waarin iedere jongen voetbalt, waar niemand zijn hoofd boven het maaiveld uitsteekt en 'doe maar normaal, dan doe je al gek genoeg' het levensmotto is van de meerderheid. Gelukkig is mij nooit fysiek leed aangedaan, maar scheldwoorden kan ik inmiddels dromen. Ik voelde me altijd onveilig binnen de muren van mijn school, en dat had niet zo hoeven zijn. Voorlichtingen kunnen bijdragen aan een gevoel van veiligheid, door zichtbaarheid het effect van 'onbekend maakt onbemind' tegengaan. Zo geeft Team Voorlichting mij de kans om de sfeer binnen scholen iets toleranter te maken en er hopelijk voor te zorgen

Derek Westervelt

dat het voor kinderen makkelijker wordt om zichzelf te zijn. Als tiener stuitte ik op een heleboel onbegrip en ik vind het heel mooi dat ik dat onbegrip nu, beetje bij beetje, voor andere kinderen kan wegnemen.
Iedere keer dat ik voor een klas sta, ervaar ik weer het opgelaten gevoel vanbinnen waaraan ik als scholier gewend was. Mijn handen beginnen te kleven, mijn knieën te beven en ik zie mezelf weer zitten. Een aantal seconden later realiseer ik me dat die tijd geweest is, zet ik mijn glimlach op en beginnen we met onze voorlichting. Kinderen zijn vaak heel geïnteresseerd in wat wij, als onbekenden, allemaal te vertellen hebben. Dat het schelden met 'homo' de sfeer niet echt bevordert binnen een klas, is vaak iets waar niet over nagedacht wordt. 'Ja, maar we bedoelen er niets mee. Ik zeg het tegen vrienden. Het is maar een grapje.' Ik knik en vertel dat 'homo' het meest gebruikte scheldwoord is op scholen. Hoe denk je dat dat overkomt op iemand die homo is? Ai, toch niet zo aardig misschien? En wauw, dat wisten we niet. Ja, daar moeten we voortaan dan toch maar wat meer op letten. 'Doen meisjes ook wel eens gewoon normaal? Houdt iedere homo dan van glitters? Hoe krijgen lesbische vrouwen een kindje? Moet je als homo nou echt persé in een stringetje op een boot staan tijdens de Gay Pride?' Allemaal vragen en vooroordelen die wij als voorlichters mogen beantwoorden en vaak ook ontkrachten om zo hopelijk iets meer bekendheid te geven aan LHBT'ers. Ons doel als Team Voorlichting is niet het aanwakkeren van een homogekte binnen zo'n klas. Het zou alleen al mooi zijn als er na een voorlichting nog eens over door wordt gepraat door leerlingen onderling, of tussen leerlingen en hun ouders. Als het onderwerp begint te leven, hebben wij denk ik ons belangrijkste doel bereikt. En dat die ene (eventuele) LHBT'er in de klas een hart onder de riem gestoken krijgt, is natuurlijk helemaal prachtig. Je staat er niet alleen voor! Overigens komt Team Voorlichting niet alleen op het voortgezet onderwijs maar ook op het gevorderd onderwijs zoals de HAN, bij verschillende stichtingen en zelfs op basisscholen.
Team Voorlichting is echter meer dan alleen het geven van voorlichtingen. We zijn momenteel een team bestaande uit twintig jongvolwassenen, in de leeftijdscategorie van 18 tot 35, en kunnen wel wat versterking gebruiken. Naast het geven van voorlichtingen en het houden van een maandelijkse vergadering, is er ook tijd voor leuke dingen. Ikzelf woon momenteel niet in Nijmegen, maar ga na de zomer hopelijk wel verhuizen. Team Voorlichting was voor mij een hele mooie kans om nieuwe mensen te leren kennen en alvast een netwerk op te bouwen. Zo wordt het niet alleen vrijwilligerswerk, maar houd je er ook in de privésfeer veel aan over. Zeker ook een aanrader voor je eigen 'vermaak', dus! Kortom: mocht jij je bij deze geroepen voelen om je aan te sluiten bij Team Voorlichting dan ben je van harte welkom. Zo kun jij je aansluiten bij een toffe groep en krijg ik een jaarvoorraad Mars (iedereen die een nieuwe voorlichter binnenhengelt, krijgt een Mars, zo luidt de regel) dus is het ook nog eens een win-win situatie. Voor verdere informatie over bijvoorbeeld de inhoud van voorlichtingen, kun je altijd een e-mailtje sturen naar voorlichting@cocnijmegen.nl en hopelijk zie ik je dan binnenkort tijdens een van onze vergaderingen... misschien wil ik mijn Mars zelfs wel met je delen.

[Derek Westervelt]

Team Voorlichting met de COC vlag

Pink is een uitgave van COC Nijmegen, Stoutmoedig sinds 1971

Hoofdredactie
Bart van Dam

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Iris de Boer, Rogier Crijns, Joost Hermus, Michel Kiel, Demian Stokebrand, Joost Wanders

Medewerkenden
Marcel Coenders, Sander Hagenbeek, Rense Havinga, Adrie Luykx, Renee Schoffelen, Marc van Unen, Derek Westervelt, Petra Ybeles Smit

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

Ook voor een boodschap die moet blijven hangen!

Met posters en bouwtekeningen van BENDA drukkers blijft uw boodschap zeker hangen

BENDA drukkers

Tel. 024 - 3771188 - www.benda.nl

Regenboogtrappen

Naast de roze vluchtheuvel in Wijchen en de regenboog zebrapaden her en der in het land, krijgen de Nijmeegse trappen tussen Valkhof en Lindenberg alle kleuren van de regenboog.
17 mei is IDAHO, internationale dag tegen homo-, bi- en transfobie. Op die toepasselijke dag zullen COC en Dito! de trappen naar de Waalkade in prachtige regenboogkleuren verven. Op initiatief van Nijmeegse zangeres Janne Schra en met politieke hulp van Pepijn Boekhorst is het zo ver: De trappen bij de Lindenberg krijgen tijdelijke regenboogkleuren!

Onder het motto: "Paint no rainbow high enough" gaan COC Nijmegen en Homojongerenorganisatie Dito! en de rest van roze Nijmegen aan de slag! Belangstellenden kunnen zich via Facebook melden bij COC Nijmegen.

Uit het stembusakkoord

Transgenders: kunnen worden wie je bent

Het is tijd voor een Actieplan Transgenders. In dit plan benoemen de gemeente en de LHBT-beweging problemen specifiek voor transgenders en dragen haalbare oplossingen aan, zoals: een campagne om discriminatie tegen te gaan, een training voor politiemedewerkers, een onderzoek naar de financiering van niet-vergoede zorgkosten en inzet op deskundigheidsbevordering onder zorgverleners in de regio. De LHBT-beweging, in het bijzonder de Transgendergroep Nijmegen, neemt het initiatief voor het Actieplan. De gemeente ondersteunt de planvorming en uitvoer.

DE TUSSENBALANS

Petra Ybeles Smit

Geboortedatum en -plaats:
2 april 1963 in Dirkshorn.
Sterrenbeeld: Ram.
Opleiding: Doctoraal theologie (Kampen) en doctoraal bestuurskunde (Nijmegen).
Beroep: Vrijwilliger.
Vrijwilligerswerk: De Refter, GroenLinks, Repaircafe, Wereld Vrouwen Huis, kerk, COC.
Achtergrond: Kom uit de gehandicapten- en chronisch ziekenbeweging. Heb daar 25 jaar aan politieke belangenbehartiging gedaan.
Woon niet samen, zelfs niet met een kat. Maar ik woon wel op de Refter, met 80 anderen.
Huiselijk ingesteld: Nee
Trouw, monogaam: Ja, ik zou niet anders willen.
Vrienden/vriendinnen: Vooral vriendinnen. Ken veel mensen via al het (vrijwilligers-)werk dat ik in de loop van de afgelopen 25 jaar gedaan heb.
Geloof: Gereformeerd, PKN. Mijn wekelijkse kerk is de Studentenkerk in Nijmegen. Verder erg enthousiast over Taize.
Kinderwensen: Nee, ook nooit gehad.
Politieke voorkeur: Groen en links, dus meestal GroenLinks.
Lengte: 1,67 meter.
Kleur ogen: Bruin.
Gewicht: 125 kilo !
Vervoermiddel: Scootmobiel, vanwege open rug en astma. Kan nog maar hele korte stukjes lopen en staan.
Hobbies: Yoga, fitness, lezen, meditatie, bijkletsen met vriendinnen.
Favoriete literatuur: Scandinavische thrillers en detectives met een vrouw als hoofdpersoon.
Favoriete film: Koyaanisqatsi, 7 years in Tibet, TLOTR, Gandhi, Selma, Pride, Solaris.
Favoriete muziek: Klassiek, middeleeuwen, religieuze muziek, Arvo Pärt, Philip Glass.
Kranten: Trouw, Gelderlander, NRC next, Nederlands Dagblad.
Favoriete drank: Baileys.
Favoriete kleding: Paars, liefst paarse jurkjes met felgekleurde leggings daaronder.
Favoriet vakantie oord: Taize en Plum Village, allebei in Frankrijk.
Favoriet eten: Babi pangang, varkenshaas, gegrilde kip.
Verslavingen: Chocolade en het kopen van boeken en kleding.
Goede eigenschappen: Enthousiast, geinteresseerd, betrokken.
Slechte eigenschappen: Te cynisch, snel geïrriteerd wanneer ik moe ben.
Hoogtepunt in mijn leven: Er zijn er zoveel.
Dieptepunt: De jaren dat ik depressief was.
Bewondering voor: Mensen die vanuit hun maatschappelijke betrokkenheid maatschappelijk actief zijn.
Hekel aan: Klagen en zeuren. En liegen.
Val op: Vrouwen. **Uiterlijk:** blond en bolle wangetjes. **Innerlijk:** warm en empathisch karakter.
Eerste homo ervaring: In mijn studententijd twee jaar relatie met goede vriend gehad.
Hetero ervaring: Eerste vakantievriendinnetje toen ik 16 was.
Coming out: Definitieve coming out is twee jaar geleden, maar ik wist toen al 25 jaar dat ik transgender was. Tja..
Geëmancipeerd: Eerst emancipatieproces als lichamelijk gehandicapte en chronisch zieke, daarna nu emancipatieproces als transgender. Ben nogal feministisch.
Heb wel groot gevoel voor humor, gelukkig.
Discriminatie ervaringen: Legio. Eerst als lichamelijk gehandicapte en chronisch zieke, nu ook als transgender.
Potenrammer ervaringen: Door blijkbaar een goede intuïtie daar diverse keren net aan ontsnapt.
Waar ben ik teveel mee bezig: Transgender zijn.
Waar ben ik te weinig mee bezig: Meditatie.
Speciaal doel of ideaal: De kerk en samenleving meer mensvriendelijk, groen en sociaal maken.

Actieplan Transgenders

Nijmegen is op de goede weg

Vorig jaar hebben praktisch alle Nijmeegse politieke partijen het Roze Stembusakkoord ondertekend. Een van de speerpunten in dat akkoord is het Actieplan Transgenders. De Transgendergroep Nijmegen zou het initiatief nemen. Dat is nu gebeurd. PINK spreekt met Petra Ybeles Smit en Rense Havinga over de eerste voorstellen die zij geformuleerd hebben.

In het stembusakkoord waren al een paar haalbare oplossingen geformuleerd. De Transgendergroep van COC Nijmegen heeft dit nu uitgewerkt. Dit is besproken met het bestuur van zowel COC Nijmegen als jongerengroep Dito!. Daarna is het bij de ambtenaar diversiteitsbeleid van de gemeente Nijmegen aangeboden. Het betreft een zestal speerpunten.

Vooroordelen
Het strikt denken in mannelijk en vrouwelijk bemoeilijkt de acceptatie van transgenders. Door ludieke zichtbaarheidsacties kun je mensen aan het denken zetten. Het motto is 'beperk je niet tot wat typisch mannelijk of vrouwelijk is'. De LHBT-gemeenschap wil samen met anti-discriminatiebureau Ieder1Gelijk en de gemeente vooroordelen over transgenders bestrijden door middel van informatie en zichtbaarheidsacties.

Training hulpverleners
Medewerkers en hulpverleners van instellingen zoals UWV, politie, jeugdzorg krijgen een basistraining over transgenders. Nu krijgen deze soms een training over seksuele geaardheid, maar de training over transgenders ontbreekt. Bij de politie bestaat Roze in Blauw en bij de ouderenzorg kennen we de Roze Loper, maar beiden richten zich nu nog niet op transgenders.

Aanspreektitels
De gemeente kan zelf het goede voorbeeld geven door eveneens genderneutrale aanspreektitels te gebruiken. Dus niet alleen 'geachte meneer/mevrouw', maar ook 'beste burger' of 'mijnnijmegengebruiker' . Steeds meer organisaties schaffen de m/v registratie af. Nijmegen zou nog iets verder kunnen gaan door de burgers aan te spreken op de manier waarop de burgers dat zelf wensen. Het vraagt wel een keer een aanpassing in de computeromgeving om dat te kunnen registreren.

Zorgkosten
Transgenders worden vaak geconfronteerd met zorgkosten die niet door de zorgverzekeraars vergoed worden. Veel transgenders hebben geen goed betaalde baan en hebben grote problemen doordat zij een deel van de kosten van transitie zelf moeten betalen. De politiek wil geen 'blanco cheque' uitschrijven. Daarom wordt voorgesteld een onderzoek te doen naar financieringsmogelijkheden. Je kunt hierbij denken aan aanvullende verzekeringen voor mensen op de armoedegrens of aan mogelijkheden binnen de WMO. Nog beter is het wanneer landelijk geregeld wordt dat zorgverzekeraars de transitie vergoeden. Maar de zorgverzekeraars zijn echt heel zuinig, aldus Rense en Petra. "Zij willen zo min mogelijk vergoeden."

Petra Ybeles Smit en Rense Havinga presenteren bouwstenen voor een Actieplan Transgenders. (Foto: Bart van Dam)

Specialiseren artsen
Wanneer een transgender, bijvoorbeeld voor een blaasontsteking, naar de huisarts moet, levert dat vaak onnodig gedoe op. Huisartsen hebben allemaal de nodige basiskennis, maar niet als het erom gaat transgenders bij simpele zaken te helpen. Het zou goed zijn als enkele huisartsen, maatschappelijk werkers en psychologen zich wat specialiseren in transgenders zodat deze in Nijmegen goed geholpen kunnen worden. Nu worden transgenders vaak doorverwezen naar specialisten in Amsterdam of Groningen. De gemeente kan haar regierol en haar invloed hiervoor inzetten.

Sport
De meeste sporten en sportverenigingen zijn verdeeld in mannen- en vrouwencompetities. Kleedkamers, douches; alles is strikt m/v verdeeld. Voor transgenders is groepssport daardoor zeer ontoegankelijk. Het doel zou moeten zijn dat bij alle breedtesporten transgenders welkom zijn. Dat is echter een lange weg. De Transgendergroep stelt daarom voor om ervaring op te doen met een transgendersportdag. Op termijn zou dat een groter, bijvoorbeeld landelijk transgendersportevenement kunnen worden. Een woordspeling ligt hier voor de hand. Het wordt dus een 'transportdag'.

Rense Havinga en Petra Ybeles Smit benadrukken dat het voorstellen zijn. Hier kan nog van alles aan veranderen, of er kunnen extra ideeën aan toegevoegd worden. De gemeente Nijmegen is op de goede weg. Zij heeft vorig jaar de Regenboogsteden uitgenodigd. In het WMO-beleid wordt aandacht besteed aan LHBT's. De gemeente steunt het COC voor haar transgenderactiviteiten. Voor het veranderen van je ID-kaart is een verklaring van een deskundige nodig en dat kost geld. Sinds kort kan dat in Nijmegen uit de Bijzondere Bijstand komen.

Kortom: Nijmegen bewijst haar goede wil. De voorstellen kunnen meegenomen worden in het te ontwikkelen nieuwe LHBT- beleid voor de komende jaren. Rense en Petra kunnen moeilijk inschatten hoe de politiek op de voorstellen reageren zal. "Wij doen voorstellen. Wij stellen geen eisen en gaan niet op de barricades. Dat is niet nodig omdat er al zoveel goede wil is. Dit onderwerp hoeft wat ons betreft niet gepolitiseerd te worden. Het mooiste is dat, net als bij het stembusakkoord, alle partijen meedoen."

[Bart van Dam]

Cantus Obliquus treedt weer op!

Cantus Obliquus, het homokoor van Nijmegen, is de afgelopen winter enthousiast aan de slag gegaan met nieuw repertoire maar er is ook gewerkt om het vertrouwde repertoire nóg mooier te laten klinken.
Kom het resultaat van ons harde werken beluisteren.

4 mei 2015 – Herdenkingsconcert. 'Wie de ogen sluit voor het verleden is blind voor de toekomst': Jaarlijks geeft Cantus aansluitend, aan de officiële dodenherdenking en kranslegging op het Keizer Traianusplein een herdenkingsconcert .
In het eerste deel zingen we liederen die recht doen aan het karakter van 4 mei.
Het tweede deel staat in het teken van de vrijheid.
Dit jaar is Jurriaan Schoffelen onze gastpianist.
Activiteitencentrum Doddendaal, Achter Valburg 2, 6511 DM Nijmegen
Aanvang 21.00 uur. Zaal en bar open om 20.30 uur.
Entree is gratis (een vrijblijvende gift is welkom).

Volgende optredens - Noteer vast in je agenda
- **7 juni 2015 - Nijmeegs Muziekfestival**
  Schepenhal Stadhuis Nijmegen
  Van 15.45 -16.30 uur. Toegang gratis.

- **13 juni 2015 - Cantus goes jazzy!**
  Een verrassend programma op zaterdagavond.
  Informatie volgt.

Kaarten reserveren via info@cantusobliquus.nl
Mis het niet!

Boekrecensie

De witte veer – *John Boyne*

'De witte veer' is een luchtige zachte titel voor een boek dat aankomt als een mokerslag en begint in 1919 wanneer de 21-jarige Tristan Sadler in Norwich uit de trein stapt. Hij is moe van de lange reis, maar in zijn hotelkamer aangekomen wacht hem een onaangename verrassing: zijn kamer is nog niet gereed. De eigenaresse en haar zoon kibbelen over of ze Tristan zullen vertellen waarom niet. De eigenaresse probeert zoonlief de eigenwaarde terug te geven die ze hem afnam toen ze hem verbood te gaan vechten in de loopgraven en laat hem dus het verhaal doen: De kamer wordt op dit moment volledig ontsmet en tot in de kleinste hoekjes gereinigd na het drama dat zich er heeft afgespeeld.
Terwijl de lezer denkt dat er een moord gepleegd is, onthult de zoon met schaamrood op zijn kaken dat een van de mannelijke gasten is betrapt tijdens een onbetamelijke handeling met een andere man. Een handeling waar in 1919 een gevangenisstraf van 12 jaar op stond dus beide heren zijn afgevoerd door de politie. Maar als Tristan de kamer na de ontsmetting toch niet meer wil, dan heeft hij daar uiteraard begrip voor. Tristan is moe en wil een bed dus het zal hem een zorg wezen. Hij heeft een zware dag voor de boeg. Morgen ontmoet hij de zus van zijn dienstmakker Will, die gesneuveld is. Hij heeft een stapel brieven voor haar en zij heeft ongetwijfeld vragen voor hem. Vragen die hij eigenlijk niet wil beantwoorden, peinst hij terwijl hij terug denkt aan zijn diensttijd. De littekens van Tristan zijn namelijk niet slechts lichamelijk. Het is 1919, maar zijn oorlog is nog niet voorbij.

Vanaf hier maakt het boek regelmatig tijdsprongen naar het verleden en terug. Het geeft een beeldend verhaal van de Eerste Wereldoorlog, die ons land redelijk voorbij is gegaan en niet veel aandacht krijgt in de Nederlandse geschiedenislessen, herdenkingen, film en literatuur, maar die in gruwelijkheid weinig onderdeed voor de Tweede Wereldoorlog. Onschuld en ideologie worden langzaam vervangen door het methodisch, machinaal en gedachteloos uitroeien van anderen. Sprankelende jongens met hoop en dromen worden dode levenden tussen rottende doden.
Maar niet iedereen verliest zichzelf in een militair gedrilde massa en macho gedachte. Sommigen zijn niet in staat tot het uitroeien van anderen zonder aanduidbare reden. Deze gewetensbezwaarden krijgen een witte veer, het symbool voor lafaards. En met witte veren eindigt het sowieso slecht.
Maar wie is nu eigenlijk de held en wie is de lafaard? Degene die anderen vermoordt of degene die ze weigert te vermoorden en zich uitspreekt tegen zijn kameraden?

Naast de gruwelijkheden en de daaruit vloeiende gewetensvragen die de Eerste Wereldoorlog met zich meebrengt behandelt het boek nog een tweede thema. Tijdens de tijdsprongen wordt langzaam duidelijk dat Will meer voor Tristan was dan een dienstmaat en dat ze meer deelden dan gedachten. Het boek kent (helaas?) geen uitgebreide seksscènes, maar het is duidelijk dat Tristan diepe liefdesgevoelens koestert voor Will, die door Will voornamelijk met schaamte beantwoord worden.

De gevolgen van homoseksueel zijn een eeuw geleden worden pijnlijk duidelijk. Tristan wordt in elkaar geslagen, uit huis gezet, doodgezwegen, raakt zijn beste vriend kwijt, van school gegooid, afwijzing, angst op ontdekking en gevangenisstraf. Voortdurend op je hoede moeten zijn vreet energie. Als je signalen verkeerd opvat kan dit grote consequenties hebben. Een voorbeeld van een gesprek tussen vader en zoon maakt dit bijvoorbeeld pijnlijk duidelijk: "Om je de waarheid te zeggen, Tristan," zei hij terwijl hij me weer naar buiten leidde, "je bent evenmin haar broer als mijn zoon. Dit is je familie niet. Je hebt hier niets te zoeken, niet meer. Het zou voor ons allemaal het beste zijn als de Duitsers je onmiddellijk doodschoten."

Een thema als homoseksualiteit verweven in een boek over de Eerste Wereldoorlog lijkt gewaagd en wellicht dat er lezers zijn die klagen dat het gebruik van een tweede hoofdthema afleidt van de gruwelen van de loopgraven. Maar goed, de jongens die daar zaten hadden ook afleiding nodig, nietwaar? En tijdens de ontknoping van het boek vloeien de twee thema's moeiteloos in elkaar over.

John Boyne is vooral bekend van 'De jongen met de gestreepte pyama'. Het grote verschil met 'De witte veer' is dat, in tegenstelling tot 'De jongen met de gestreepte pyama', het einde onvoorspelbaar is. Je weet net als in 'De jongen met de gestreepte pyama' dat een ramp onafwendbaar is, maar niet welke vorm deze gaat aannemen. Dat houdt het tot het einde toe spannend. Niet het soort spanning dat je de adem beneemt en meesleurt. Nee, een soort dreigende, zeurende spanning, die zijn tijd neemt en traag als een veertje naar beneden dwarrelt.

[Iris de Boer]

Nieuw gay danscafé in Nijmegen

Op bezoek bij Marcus-Antonius

Begin maart is een nieuw gay danscafé geopend in Nijmegen. In het voormalige pand van restaurant Odessa zit nu danscafé Marcus-Antonius, recht tegenover het Roze Huis. PINK spreekt met eigenaar Paul Wooninck over zijn nieuwe uitdaging.

Het eerste wat opvalt bij binnenkomst is de ruime opzet. Het voormalige restaurant is omgetoverd in een mooie, lichte ruimte met voor elk wat wils. Vooraan is een grote lees- en spelletjestafel. Er zijn enkele losse zitjes en via een paar treden kom je bij de bar uit. Ook van de bar is veel werk gemaakt. Er zit een prachtig breed houten blad op en aan de voorzijde zijn gekleurde verlichte vlakken aangebracht. Deze verlichte vlakken komen ook terug in de ramen aan de achterzijde van het pand. Tegenover de bar is een enorme zithoek gemaakt met leren bekleding in allerlei vrolijke kleuren. Deze kleuren komen ook terug in de barkrukken en in de stoelen die bij de andere tafels staan. En de tafels zijn allemaal gemaakt van robuust hout. Erg smaakvol en, ook belangrijk, het zit heerlijk. De dansvloer bevindt zich achteraan, naast de bar. De muzieksterkte is apart geregeld, waardoor het volume op de dansvloer hard genoeg is en waardoor je aan de bar normaal met elkaar kunt praten. Aan de bar is een computerscherm waar je zelf muziek kunt opzoeken en aanvragen. Videoclips worden op grote schermen getoond. Achter de bar zit ook een groot raam. Daarachter blijkt de rookruimte te zijn. Deze is erg groot en ook hier is een leren zithoek gemaakt. Via het raam kijk je recht op de bar uit en word je dus toch bij de zaak betrokken. Er is een onbewaakte garderobe, maar er zijn ook lockers aanwezig waar je desgewenst je spullen in kunt stoppen. Het totaalplaatje klopt en er is duidelijk veel geld en moeite in gestopt om dit eindresultaat te bereiken.

Iedereen welkom
Paul Wooninck is geen onbekende in de Nijmeegse scene. Hij werkte jaren als vrijwilliger achter de bar in Villa Lila. Zijn partner Marcel Lamers is uitbater van Chaps, waar Paul ook regelmatig heeft meegeholpen. Paul had al lang de droom om een eigen danscafé te beginnen. Toen hij door een reorganisatie op zijn werk boventallig werd besloot hij zijn droom waar te maken: 'Ik merkte dat er in Nijmegen behoefte was aan een gay danscafé, dus ik heb geen moment getwijfeld'. ThomTom ging hem voor, maar dat vindt Paul geen probleem: 'Hoe meer keuze in Nijmegen hoe beter. Ik hoop dat dit een aanzuigende werking zal hebben voor alle homo horeca in Nijmegen'. In principe is iedereen welkom in Marcus-Antonius. Paul wil 'een veilige plek waar iedereen lekker zichzelf kan zijn en waar je gewoon met je geliefde kunt zoenen, zonder dat er raar naar je gekeken wordt'. Hij is ervan overtuigd dat er behoefte is en blijft aan specifieke homo horeca.

Assortiment
Marcus-Antonius heeft een ruim assortiment aan tapbieren (Estaminet, Palm Hop Select, Rosso, Rodenbach, Steenbrugge) en daarnaast zijn er allerlei bieren op fles te verkrijgen. Tijdens ons gesprek krijg ik enkele shooters 'om te proeven' en deze smaken ook niet verkeerd. In een speciale machine wordt een verse cocktail gemaakt, deze avond is dat een piña colada. Wat je ook wil drinken, het is volgens mij wel aanwezig. Als je trek hebt dan kun je een panini bestellen of bijvoorbeeld een portie kaas, worst of olijven. Afrekenen kan contant en met PIN.

Activiteiten
Op zondagmiddag heeft Marcus-Antonius Hollandse middag. Andere activiteiten worden via de Facebookpagina bekend gemaakt. In mei kunnen de Eurovisie Songfestival halve finales en finale live gevolgd worden. Marcus-Antonius is iedere dag geopend van 20.00 uur tot sluit. Op vrijdag en zondag ben je al vanaf 16.00 uur welkom. Adres: St. Anthonisplaats 15, Nijmegen.

[Michel Kiel]

Openingstijden Café Meermin aangepast

Sinds kort heeft Café Meermin aangepaste lente openingstijden. Meermin gaat vroeger open om optimaal gebruik te maken van het ruime terras.
's Avonds gaat het café vroeger dicht, uiteraard afhankelijk van de drukte.

Zondag	14.00-21.00 uur
Maandag	gesloten
Dinsdag	14.00-21.00 uur
Woensdag	gesloten
Donderdag	14.00-23.00 uur
Vrijdag	14.00-23.00 uur
Zaterdag	14.00-23.00 uur

Voorronde Nationaal COC Songfestival Nijmegen naast landelijke finale

In 2015 organiseert COC Nijmegen de landelijke finale van het Nationaal COC Songfestival nadat Nijmegen dit in 2000, 2001 en 2007 ook al deed. Nijmegen heeft daarnaast een traditie opgebouwd in voorrondes waarvan de winnaar slechts het topje van de ijsberg is. De organisatie van deze voorrondes gaat de landelijke finale ook voor haar rekening nemen en wil daarbij alles wat de voorrondes tot een succes maakt, bij de landelijke finale laten terugkomen: het koesteren van de artiesten, een warme presentatie, een gevoelige noot op zijn tijd, bombastisch waar dat kan en gebruik makend van de vrijwilligers uit het Rijk van Nijmegen.
Dat Nijmegen zelf ook aan deze finale meedoet, is zeker. Wie Nijmegen zelf afvaardigt, is echter nog niet bekend. De projectgroep die voor COC Nijmegen de nationale finale organiseert zal ook een Nijmeegse Voorronde organiseren. Welke vorm die krijgt, is afhankelijk van het aantal deelnemers. Geïnteresseerden kunnen zich aanmelden bij cocsongfestivalnijmegen@gmail.com of kijken op facebook.com/cocsongfestivalnijmegen

[Joost Hermus]

Volwassen – *Marc van Unen*

De onnavolgbare Cruijff zei het al: ieder nadeel heb zijn voordeel. En hoe ouder ik word, hoe meer ik erin begin te geloven. Zo ben ik bijvoorbeeld niet de allergrootste en in de supermarkt sta ik vaak springend en hupsend voor de schappen om nét dat ene pakje uitheemse muesli met goji bessen van het bovenste schap te trekken. Niet echt handig maar anderzijds zie je mij nooit opgevouwen en met kans op een trombosebeen in een vliegtuig of bioscoop. Van sporten ben ik een beetje bang maar een tennisarm of gehavende meniscus heb ik nog nooit gehad.
Zo is het ook met het roze leven. Het heeft prachtige voordelen maar ook lelijke nadelen. Een coming out kan een intens proces zijn, zeker als je (zoals ik) redelijk jong uit de kast springt. Het idee dat je de enige op de hele wereld bent met verwarrende gevoelens kan behoorlijk belastend zijn. Met een beetje pech keert je familie zich tegen je, wordt er hel en verdoemenis over je uitgestort en kun je fluiten naar een gezellig samenzijn op zon- en feestdagen.
Maar het is natuurlijk niet alleen maar kommer en kwel in het roze leven. Wie zonder kinderen door het leven gaat kan heel lang een zorgeloos, ja bijna studentikoos leven leiden. Zo kunnen mijn partner en ik onverwijld huis en haard verlaten om respectievelijk een cultureel evenement, een culinaire sensatie of een ordinair kroeggebeuren mee te maken. Daarvoor hoeven we niet eerst een oppas te regelen of het kroost bij grootouders, donormama's of vrinden onder te brengen. Op zondag kunnen we naar hartenlust luieren of elitair verantwoorde (doch onbegrijpelijke) VPRO-programma's kijken. Chips eten terwijl de quinoa-portobelloburgers bijna afgeblust worden met een scheutje calvados is ook geen probleem; we hoeven immers niemand het goede voorbeeld te geven.
Het moge duidelijk zijn: soms lijkt mijn leven verdacht veel op dat van een jong adolescent die zojuist op kamers is gegaan. Geen verplichtingen en zeeën van tijd die naar believen kunnen worden ingevuld. Het houdt de mens jong, zo'n zorgeloos leven.
En soms komt aan dat zorgeloos leven rücksichtlos een einde. Vorig jaar juni overleed mijn lieve zus. In één klap voelde ik me tien jaar ouder. Weg was alle joie de vivre, het laat-maar-waaien gevoel in mijn leven. Nog geen negen maanden later overleed totaal onverwacht mijn vader. Het laatste sprankje jeugdigheid in mij verdween. Het vuur van de jeugd had lang gebrand maar is nu voorgoed gedoofd. Zonder moeder, zus en vader is er geen ontkomen meer aan: ik ben nu echt volwassen.

Eerste halve finale – dinsdag 19 mei 2015

Na de zege van Conchita vorig jaar zijn we dit jaar in Wenen, Oostenrijk. Het Eurovisie Songfestival viert haar 60-jarige jubileum. Dat hebben we al gemerkt aan een prachtige jubileumshow in Londen, het verschijnen van meerdere boeken en een bijzonder land in de finale. Daarover zaterdag meer. Vanavond strijden naast Nederland en België nog 14 andere landen om een plekje bij de eerste tien. Gaan we Trijntje zaterdag terugzien? Of wordt het wenen in Wenen en snel met de trein naar huis?

1. Moldavië: Eduard Romanyuta – I want your love ♥♥♥

Een verrassende opening. Geen spectaculaire kanshebber op een hoge klassering maar er is duidelijk voor een veilig pakkend deuntje gekozen om dit 60e Eurovisie Songfestival te mogen starten. De act in eigen land was niet indrukwekkend, dat zal vanavond ongetwijfeld anders zijn. Waarschijnlijk zing je de melodie en het smekende 'I want your love' al snel mee.

2. Armenië: Genealogy – Face the shadow ♥♥

'Face the shadow' heet eigenlijk 'don't deny'. Maar om alle geruchten van een politieke lading weg te halen heeft Armenië snel de naam van het nummer aangepast. Echter is de tekst hetzelfde gebleven en het bevat toch behoorlijk wat verwijzingen naar minder prettige tijden. Wel een bijzondere groep en bijzonder goed zingen kunnen ze ook. Waarschijnlijk zien we ze zaterdag weer terug in de finale.

3. België: Loïc Nottet – Rhythm inside ♥

Een wel erg jonge zanger die duidelijk niet alleen vanwege zijn zangkwaliteiten gekozen is. 'Rhythm inside' is een aanstekelijk nummer maar wel een nummer dat je geweldig vindt of dat je helemaal niets vindt. Ik vind het geen prettig nummer maar wel prettig om naar te kijken. Een finaleplaats moet kunnen. Wel een gewaagde inzending na de veiligere nummers van België voorgaande jaren.

4. Nederland: Trijntje Oosterhuis – Walk along ♥♥

Na de 9e plaats van Anouk en de 2e plaats van The Common Linnets zijn de verwachtingen in Nederland hooggespannen. Voor het derde jaar op rij sturen we een artiest die haar sporen al verdiend heeft in eigen land. 'Walk along' zal in je hoofd blijven hangen maar het nummer valt na verloop van tijd wel erg in herhaling. Ik vrees wel dat België en Finland de aandacht bij Trijntje zullen weghalen.

5. Finland: Pertti Kurikan Nimipäivät – Aina mun pitää ♥

De meest bizarre inzending van dit jaar. Het nummer duurt 1,5 minuut en volgens velen is dat maar goed ook. Een korter nummer heeft het songfestival overigens nog nooit gehad. Bij vrijwel alle fans staat het nummer stijf onderaan. Niet omdat de fans het een groep van zwakbegaafden niet gunnen, maar het nummer is gewoon niet geweldig. Echter, ik krijg het nummer niet meer uit mijn hoofd.

6. Griekenland: Maria Elena Kyriakou – One last breath ♥♥

Wat een gemiste kans voor Griekenland. De nationale finale ging tussen 5 nummers waaronder het ijzersterke swingende 'Jazz & Sirtaki'. Een nummer waarbij gegarandeerd iedereen los zou gaan in Wenen. Maar de Grieken kozen voor de veilige ballad 'One last breath'. Niets op aan te merken maar kansloos voor een overwinning of hoge klassering.

7. Estland: Elina & Stig – Goodbye to yesterday ♥♥♥♥

Bij fans is Estland de grote favoriet, bij de bookmakers staan Elina & Stig in de top 5. Een sterk opgebouwd nummer dat in de clip zuiver en met gevoel gebracht is. Echter live was het allemaal wat minder in eigen land. In de nationale finale in eigen land zagen de kijkers thuis alles in zwart wit beelden. Of ze dat vanavond ook doen weten we straks.

8. Macedonië: Daniel Kajmakoski – Autumn leaves ♥♥

Al in november 2014 won Daniel Kajmakoski de finale in eigen land. Een aardig nummer waar flink wat aan gesleuteld is. De switch naar het Engels doet het nummer goed, het is toegankelijker en beter te volgen. De stem van Daniel komt ook beter tot zijn recht nu. De vallende herfstblaadjes uit de nationale finale zullen ongetwijfeld terugkeren op het podium vanavond.

9. Servië: Bojana Stamenov – Beauty never lies ♥♥

Daar waar de switch naar het Engels het nummer van Macedonië goed doet is bij Servië het tegenovergestelde het geval. 'Ceo svet je moj' was een heerlijk pakkend nummer met een geweldige opbouw. In de nieuwe versie, 'Beauty never lies' is het geheel wat veiliger geworden en is het nummer ineens wat meer clichéachtig en middelmatiger. Bojana's stem blijft wel fier overeind en dat zal al genoeg zijn om haar zaterdag weer terug te mogen zien.

10. Hongarije: Boggie – Wars for nothing ♥♥

Een geladen nummer over oorlog, ellende, verdriet en drama gezongen op een zachte lieve kwetsbare manier. Boggie heeft een mooie stem en brengt haar boodschap op een intieme gevoelige manier. Nummers met een boodschap doen het vaak goed op het festival, kijkers zijn snel geneigd te stemmen voor het nummer omdat ze het eens zijn met de boodschap. Ik verwacht dan ook dat Boggie genoeg punten zal verzamelen om zaterdag weer haar boodschap te mogen verkondigen.

11. Wit-Rusland: Uzari & Maimuna – Time ♥♥♥

Wit-Rusland verraste vorig jaar met het sterke 'Cheesecake'. Ook dit jaar komen ze verrassend sterk voor de dag. Het nummer 'Time' voldoet aan alle eisen om het in potentie goed te gaan doen. Een mooie opbouw, een pakkend refrein en de viool tussendoor geeft het nummer echt een boost. Live was het niet helemaal goed in eigen land maar dat zal vanavond hopelijk beter gaan.

12. Rusland: Polina Gagarina – A million voices ♥♥

De mindere populariteit van Rusland zal vast weer te merken zijn door boegeroep. Maar in de uitslagen is hier weinig van te merken. Rusland haalde sinds de invoering van de halve finale in elk jaar de finale. 'A million voices' is een ernstig politiek correct nummer. Prima gezongen maar mij wat te correct allemaal. En is de eerste regel nou echt 'We are the worst people'?!

13. Denemarken: Anti Social Media – The way you are ♥

Louter enthousiaste reacties van de fans, maar ik kan weinig met dit nummer. De naam van de band vind ik al hopeloos. Het refrein is aardig (of liever gezegd simpel). Anti Social Media won met slechts 6 puntjes verschil de finale in eigen land van grootheid Anne Gadegaard met het heerlijke mooie gevoelige 'Suitcase'. Goede kans dat deze band na vanavond ook de koffers mag pakken.

14. Albanië: Elhaida Dani – I'm alive ♥♥♥

Elhaida Dani won in december Festivali i Këngës met een ander nummer. Pas maanden later gaf de componist geen toestemming om het nummer voor het songfestival te gebruiken. In allerijl moest eind februari een ander nummer worden gezocht. Dat is gelukt, en hoe. 'I'm alive' staat als een huis. Goed gezongen, goede opbouw en het zou een finale plaats verdienen. Maar gaat ze dat ook halen?

15 Roemenië: Voltaj – De la capat – All over again ♥♥

De groep Voltaj won toch wel verrassend de finale in eigen land met een toneelspel act in het begin waar ze vanavond hopelijk vanaf zijn gestapt. De leadzanger heeft een goede stem maar in het Engels is het nauwelijks te verstaan. De overstap naar het Engels was dus niet echt nodig. In eigen land en in de clip spelen ze goed in op de emotie, ongetwijfeld doen ze dat vanavond ook.

16. Georgië: Nina Sublati – Warrior ♥♥

Georgië gaat de strijd in met Nina Sublati. Een uptempo pop/rock nummer dat prima in elkaar zit maar niet echt positief opvalt tussen de andere nummers. Echter is voor Georgië de strijd voor een finaleplaats van belang. Het was al verrassend dat Nina won in eigen land, vanavond is elk punt winst. De titel 'Warrior' zien we donderdag overigens weer terug maar dan bij Malta.

Het songfestivalhart is voor de fan een bekend symbool. Dit symbool heb ik aangeduid om aan te geven wat ik van het nummer vind. Een nummer dat we niet snel meer zullen (of willen) horen geef ik 1 hartje, een nummer dat nu al een klassieker is 5 hartjes.
De nummers daar tussenin kunnen alle kanten nog op!

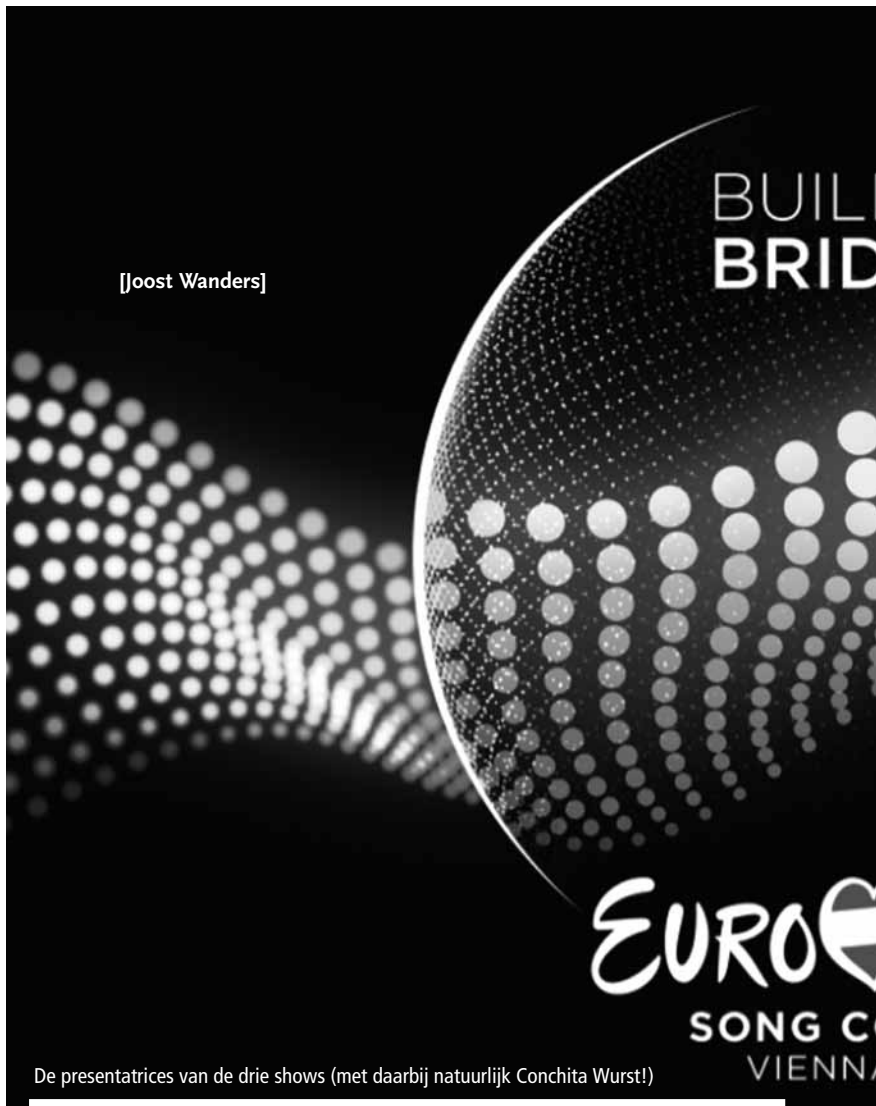

[Joost Wanders]

De presentatrices van de drie shows (met daarbij natuurlijk Conchita Wurst!)

Finale – zaterda

De big five zijn al verzekerd van een finaleplek. Daar is dit jaar Australi landen hebben niet altijd de beste nummers maar dit jaar blinken er ee jubileum zal groots gevierd worden en aan het eind van de avond mag een stokje voor steken? Wat mij betreft mag dat Italië zijn. Veel plezier perse gaan van deze PINK. Alleen Oostenrijk weet dat ze als 14e mogen

Australië: Guy Sebastian – Tonight again ♥

Australië? Ja, een grote verrassing maar het is echt waar. De laatste jaren krijgt Australië steeds meer aandacht op het festival, voornamelijk omdat de groep met fans uit het land down under hard groeit. Dit jaar mogen ze bij wijze van uitzondering, ook vanwege het jubileum van het festival, direct in de finale meedoen. Als ze winnen mogen ze volgend jaar de titel verdedigen. Dat gaat niet gebeuren.

Duitsland: Ann Sophie – Black smoke ♥

De nationale finale in Duitsland zorgde voor de meeste ophef.
De ontwikkelingen haalden in heel Europa het nieuws en iedereen had het erover. Andreas Kümmert won met overmacht de finale en gaf daarna rustig te kennen dat hij niet naar Wenen wil gaan. Hij vind zichzelf maar een simpele artiest en acht de kansen voor Ann Sophie hoger in. In dat laatste krijgt hij zeker geen gelijk.

Frankrijk: Lisa Angell – N'oubliez pas ♥♥♥♥♥

Frankrijk doet waar het al jaren goed in is: een Franstalig nummer selecteren en daarmee alle fans van mooie ballads wild enthousiast maken. Lisa Angell

zingt zo'n mooie ballad die volgens goed gebruik rustig begint en wat opbouwt. Een nummer waar niets op aan te merken valt. Het past perfect in de rij met klassiekers die al uit Frankrijk komen. Maar kansloos voor de winst.

Italië: Il Volo – Grande amore ♥♥♥♥♥

Voor de fans die er niet bij kunnen zijn: niet getreurd. Het songfestival is inmiddels zo populair in Nederland dat er diverse initiatieven zijn geboren, enkele populaire:

- **Op vrijdag 15 mei zullen een groot aantal nationale- en internationale voormalig deelnemers aan het Eurovisie Songfestival een optreden verzorgen in de Ziggodome in Amsterdam tijdens het Songfestival Sing Along. Kijk op songfestivalsingalong.nl.**
- **Theater de speeldoos in Baarn zal de finale live laten zien op het grote filmdoek. Meer info via speeldoosbaarn.nl**
- **Op maandag 18 mei zal in het De la Mar theater in Amsterdam een Songfestival DING-A-DONG SING-A-LONG georganiseerd worden. Meer info via delamar.nl**
- **En natuurlijk kun je het festival op tv kijken thuis, met vrienden of in de kroeg!**

ag 23 mei 2015

ë bijgevoegd en natuurlijk het gastland Oostenrijk. De geplaatste en paar uit. We gaan ongetwijfeld een knallende show beleven. Het Zweden de overwinning vieren. Of kan er toch nog een ander land hier r vanavond! (De loting voor de finale is nog niet geweest bij het ter n aantreden).

Daar is de knaller! Mijn grote favoriet van dit jaar. Il Volo, ook wel bekend als het kleinere Il Divo. 'Grande amore' won het San Remo festival en dus mocht Il Volo naar Wenen.
Daar hoefden ze niet lang over na te denken. Wel over hoe ze het nummer van 4 naar 3 minuten konden krijgen. Uiteindelijk is ook dat gelukt en staat er een dijk van een nummer. Nu al een klassieker!

Oostenrijk: The Makemakes – I am yours ♥

Het gastland koos in een nationale finale voor The Makemakers. 'I am yours' is door fans enthousiast ontvangen maar het is een nummer dat je moet liggen. De stijl zal niet iedereen aanspreken, mij doet het bijvoorbeeld helemaal niets. Vanzelfsprekend is het gastland verzekerd van een luid applaus, veel dankbetuigingen, punten en veel lof. Maar hoog eindigen zal het niet.

Spanje: Edurne – Amanecer ♥♥♥♥♥

Spanje heeft hetzelfde recept als Frankrijk. Een nummer inzenden in eigen taal, krachtig gezongen, vol overtuiging, gevoel, passie en emotie. Edurne heeft inmiddels al een grote schare aan fans en dat vind ik terecht. 'Amanecer' is een heerlijk nummer. Ondanks het

Spaans zing ik het refrein keihard mee, ook vanavond in Wenen. Zo goed als garantie op een top 10 zoals elk jaar.

Verenigd Koninkrijk: Electro Velvet – Still in love with you ♥♥♥

Mislukking na mislukking voor het Verenigd Koninkrijk de laatste jaren. Ze probeerden van alles maar niets werkte. Steeds bungelden ze onderaan. Dit jaar hielden ze voor het eerst een open inschrijving en daaruit kwam 'Still in love with you'. De titel klinkt meer clichématig dan het nummer is. Want het is een lekker swingend nummer, volgens sommigen á la Caro Emerald.

Tweede halve finale – donderdag 21 mei 2015

Voor Nederland en België is het vanavond hopelijk afwachten welke tien concurrenten zich gaan plaatsen voor de finale. Vanavond zien we 17 acts waaronder de eerste 4 acts die ik zelf waardeer met 5 sterren, of in dit geval 5 songfestivalhartjes. Een beresterke line-up waar meer dan tien landen een finale plek verdienen. We zullen met pijn in het hart afscheid moeten nemen van enkele toppers vanavond.

1. Litouwen: Monika & Vaidas – This time ♥♥

Een leuke opening van deze avond en ook een leuke opening van het nummer, maar daarna stort het in. Het nummer begint veelbelovend maar het refrein zit vol herhalingen en is iets te eenvoudig om bovenaan te kunnen eindigen.
Maar de eerste tien zou kunnen lukken. Litouwen had dit jaar een bijzondere voorronde waarin eerst het nummer werd gekozen en later de artiest pas.

2. Ierland: Molly Sterling – Playing with numbers ♥♥

Ierland zit in een dip op het festival. Vorig jaar dacht menig volger dat ze de finale makkelijk gingen halen en daar zelfs een outsider waren, maar het ging al direct in de halve finale mis. Dit jaar een veiliger nummer, mooi gezongen, een eenvoudige lieflijke ballad. Maar of het genoeg is voor de finale waag ik te betwijfelen.

3. San Marino: Michele Perniola & Anita Simoncini – Chain of lights ♥♥

Volgens de reglementen is Michele pas vorige maand oud genoeg geworden om mee te mogen doen. Vorig jaar haalde San Marino voor het eerst in de geschiedenis van het festival de finale. Met 'Chain of lights' hopen ze dit succes te evenaren. De befaamde tekstschrijver Ralph Siegel is dit jaar weer ingehuurd en hij heeft weer een makkelijk in het gehoor liggend nummer geschreven.

4. Montenegro: Knez – Adio ♥♥♥♥♥

Het eerste nummer van dit songfestival dat ik 5 songfestivalhartjes geef. Zoals het hoort is 'Adio' niet in het Engels vertaald, gewoon onverstaanbaar gelaten, maar toch heerlijk. Een typische songfestivalinzending van de hand van legende Željko Joksimović. Een rustig begin en opbouw naar een prachtig slot. Een verrassende sterke inzending die we hopelijk zaterdag nogmaals kunnen zien.

5. Malta: Amber – Warrior ♥♥♥♥

De tweede 'Warrior' van dit festival. De inzending van Malta was de eerste van dit songfestivaljaar. Al in november won Amber met ongekende overmacht de finale in Malta. Van alle juryleden EN van de televoters kreeg Amber 12 punten. Het nummer staat als een huis, ze zingt goed, het bouwt snel op en is met gevoel gezongen. Hiermee kan ze vast de strijd ook zaterdag weer aangaan.

6. Noorwegen: Mørland & Debrah Scarlett – A monster like me ♥♥♥♥♥

Wat een finale was dat in Noorwegen. Vier nummers bleven in de superfinale over die tegen elkaar mochten strijden. 'A monster like me' kreeg geen enkele keer het maximale aantal punten maar won toch. Een verdiende overwinning. Een prachtig gevoelig duet waarbij de stemmen perfect bij elkaar passen. Mijn grote favoriet van vanavond. Hopelijk zijn de jury's en televoters het met me eens.

7. Portugal: Leonor Andrade – Há um mar que nos separa ♥♥♥

Portugal doet wat het al vaker heeft gedaan de laatste jaren. Een swingend deuntje, een jonge niet onaantrekkelijke vrouw, en natuurlijk niet in het Engels. Dit recept leverde tot nu toe niet al te veel succes op en dat verwacht ik vanavond ook niet. Het nummer is niet verkeerd maar het blijft niet echt hangen, vooral niet nadat je het nummer van hiervoor en hierna hebt gehoord.

8. Tsjechië: Marta Jandová & Václav Noid Bárta – Hope never dies ♥

Alweer een duet en alweer een ballad maar dan wel een wat andere dan die we al gezien hebben. Het verschil zit hem er vooral in dat de stem van de mannelijke helft van het duo nogal ruw, rauw en aanwezig is. Iets waardoor ik het nummer al niet meer zo interessant vind. Het moet raar lopen wil Tsjechië hier de finale mee halen in dit veld.

9. Israël: Nadav Guedj – Golden boy ♥♥♥

Het heeft een tijdje geduurd voordat ik het nummer van deze veel te jonge 16- jarige Golden Boy kon beoordelen. Ik begreep niets van het enthousiasme van alle fans. De reacties waren lovend, euforisch zelfs. Maar ik vond het niets. Ik was na de eerste minuut al gestopt, daar vond ik niets aan. Totdat ik het nummer een keer liet doorspelen en erachter kwam dat het daarna pas losbarst, heerlijk!

10. Letland: Aminata – Love injected ♥♥♥

Een gewaagde inzending van Letland dit jaar. Na het grappige 'Cake to bake' dat vorig jaar de finale niet haalde proberen ze dit jaar iets heel anders. Aminata zingt een nummer dat niet te beschrijven is. Kun je het eigenlijk wel een nummer noemen? Het lijkt uit meerdere stukjes te bestaan vol met Björk invloeden. Een zeer alternatieve muziekstijl, maar wel mooi.

11. Azerbeidzjan: Elnur Huseynov – Hour of the wolf ♥♥

Sinds Azerbeidzjan meedoet aan het festival is het altijd een kanshebber geweest. Tot vorig jaar. Met de hakken over de sloot haalde het land nog wel de finale maar daarin bleven ze onderaan bungelen. Dat zullen ze nooit meer willen laten gebeuren. 'Hour of the wolf' is een nummer dat interessant begint en een pakkend refrein heeft maar je toch ook met een akelig gevoel achterlaat.

12. IJsland: María Ólafsdóttir – Unbroken ♥♥♥♥♥

Wat een sterke halve finale is dit toch. 'Unbroken' is een perfect popnummer. Goed gezongen, een prachtige opbouw, gewoon een heel lekker nummer. Dit is het soort nummer dat je in elk land in de hitlijsten terug zou kunnen zien. Als

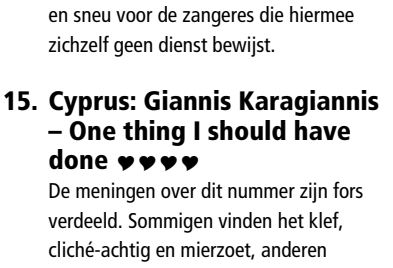

zo'n nummer wint zou ik dat voor het festival heerlijk vinden. Maar voor de overwinning gaat ze waarschijnlijk niet meedoen, die favoriet komt hierna.

13. Zweden: Måns Zelmerlöw – Heroes ♥♥♥

Een duidelijke favoriet is er elk jaar wel, en ook bijna elk jaar wint de favoriet. Vorig jaar was het pas laat duidelijk, de laatste week was Conchita ineens de grote favoriet, maar een paar weken eerder gaf niemand haar ook maar enige kans. Zweden is van begin tot eind favoriet en gaat ook gewoon winnen. In eigen land behaalde Måns al een monsterzege en dat gaat zaterdag ook gebeuren.

14. Zwitserland: Mélanie René – Time to shine ♥

Qua titel mag de Zwitserse inzending direct de geschiedenisboekjes in.
Shine hebben we de afgelopen jaren al meerdere malen voorbij zien komen en geen een schopte het ver. 'Time to shine' is nog een treetje erger. Een titel vol clichés en helaas het nummer idem dito. Een gemiste kans voor Zwitserland en sneu voor de zangeres die hiermee zichzelf geen dienst bewijst.

15. Cyprus: Giannis Karagiannis – One thing I should have done ♥♥♥♥

De meningen over dit nummer zijn fors verdeeld. Sommigen vinden het klef, cliché-achtig en mierzoet, anderen vinden het heerlijk. Ik val onder de laatste categorie. Een prachtige gevoelige ballad vind ik het. Als je het nummer gaat beschouwen op een neutrale manier moet iedereen toch ook toegeven dat Giannis een prachtige stem heeft, het zuiver en gevoelig zingt en dat de teksten je raken.

16. Slovenië: Maraaya – Here for you ♥♥♥♥♥

Bij de fans is Maraaya inmiddels uitgegroeid tot held. Teksten uit haar nummer verschijnen op Facebook en in de fan-polls staat ze bij de bovenste vijf. Waarom? Omdat het gewoon een lekker nummer is met herkenbare teksten. Net als het nummer van IJsland zou ook 'Here for you' niet misstaan in elke Europese hitlijst. En met een beetje geluk gaat dat ook wel lukken na zaterdag.

17. Polen: Monika Kuszyńska – In the name of love ♥♥

Naast het kortste nummer ooit (Finland) en het eerste nummer door een band met een verstandelijke beperking (Finland) schrijft ook Polen vanavond geschiedenis. Monika raakte een aantal jaren geleden tijdens een ongeluk verlamd en zit sindsdien in een rolstoel. Zingen kan ze nog steeds, ze brengt een mooie ballad met een suffe titel. Spannend hoe ze het gaat brengen!

Nijmegen vaak veilig, maar terughoudend met meldingen

Nieuwe Veiligheidsmonitor ‘Hand in hand’ 2014

Vrijdag 27 februari jl. vond voor de derde maal op rij de presentatie van de Nijmeegse Veiligheidsmonitor onder lesbische vrouwen, homomannen, biseksuelen en transgenders plaats. Onder de aanwezigen in het Roze Huis de Nijmeegse wethouder zorg, welzijn en wonen betrokken bij lhbt-beleid, Bert Frings, de uitvoerende onderzoeker dr. Marcel Coenders, Ralph Sluijs van Ieder1Gelijk en leden van de adviescommissie lhbt-beleid Nijmegen. Het onderzoek wordt elke vijf jaar in opdracht van de adviescommissie lhbt-beleid uitgevoerd, samen met Ieder1Gelijk.

In de regionale media is in volle breedte aandacht besteed aan de nieuwe inzichten rond veiligheidsbeleving in Nijmeegse gendergroepen, die het rapport in kaart heeft gebracht. In tegenstelling tot de eerdere twee onderzoeken, die om de vijf jaar uitgevoerd werden, is er deze keer voor een grotere onderzoeksgroep gekozen. Bovendien zijn nu voor het eerst meningen van betrokkenen uit de hele regio en niet alleen uit de stad Nijmegen in het belevingsonderzoek meegenomen. Daarnaast werd er ook aandacht besteed aan mogelijke nieuwe bedreigingen via internet.

PINK interviewt na afloop van de presentatie onderzoeker Marcel Coenders en lid van de adviescommissie lhbt-beleid Renee Schoffelen.

Red.: Wat voor een beeld levert het huidige onderzoek uit 2014 op, wanneer je de uitkomsten vergelijkt met de voorgaande twee keren 2008 en 2004?

M.C.: We kunnen vaststellen dat een grotere groep van betrokkenen tevreden is met het veiligheidsklimaat voor genderspecifieke doelgroepen in Nijmegen. Er is een afname van de bedreigingsangst te bespeuren. Anderzijds is ondanks dit gevoelde veiliger klimaat voor homo’s en lesbiennes in de regio Nijmegen duidelijk dat deze toegenomen open situatie niet tot een hoger meldingsgedrag in situaties van gevoelde onveiligheid leidt. Dat zou je als belangrijke uitkomst kunnen zien.

Red.: Zou je nog wat meer verschillen en cijfers kunnen noemen?

M.C.: Het betrof deze keer een langere enquête, die online onder 380 personen afgenomen is, waarvan 81% uit Nijmegen stad zelf afkomstig. In het onderzoek is er gevraagd naar hoe vaak men zich bedreigd voelde en veranderingen die men daarin zelf bespeurde. Daarbij is het aantal en omvang van de ervaren incidenten per specifieke doelgroep wel degelijk verschillend. Zo voelen transgenders zich vaker onveilig dan de andere genderspecifieke groepen. Er is over de grote lijn een afname van het algehele gevoel van onveiligheid te bespeuren ten opzichte van vijf jaar geleden: destijds voelde 73% zich weleens onveilig, nu is dat 61%. Echter, 23% van alle recente ondervraagden voelt zich onveiliger dan vijf jaar geleden en 51% meldt wel eens een incident te hebben meegemaakt. Ook is gevraagd naar de plekken waar de incidenten plaatsvonden in het centrum van de stad en eigen buurt. Verder is in de enquête een signalering van kenmerken van daders meegenomen van wie bedreigingen uitgingen. Zoals in het begin gemeld is er ten aanzien van die feiten een lichte afname van de meldingsbereidheid. Ook andere aspecten werden in de enquête bevraagd bijv. het optreden van ‘Roze in Blauw’ (lesbische en homomedewerkers bij de politie – red.) en de bekendheid met dit fenomeen. Ook is het voor de aangiftebereidheid wellicht belangrijk te weten, dat je bij aangifte bij de politie naar genderspecifieke medewerkers kunt vragen. Voorts viel op dat er geen grote verschillen in waargenomen veiligheid tussen mannen en vrouwen te vermelden waren. Persoonlijke verhalen vormden een waardevolle aanvulling op onze andere bevraagde gegevens. Dat geeft ook aan hoe we te werk zijn gegaan: niet over een nacht ijs, zorgvuldig en ook met oog voor individuele en specifieke situaties.

Red.: Wat de opdrachtgevers van het nieuwe onderzoek nu met het rapport zullen doen is natuurlijk aan hen, maar welke aanbevelingen zouden bij de uitkomsten van het rapport als passend kunnen worden ervaren?

R.S.: We zijn heel blij met het rapport, want het gaat goed in Nijmegen. Toch meldt bijna de helft dat hen iets is overkomen, dat is zorgelijk en daar zullen we goed naar moeten kijken. Het is jammer dat de meldingsbereidheid zo laag is. Je doet het ook voor elkaar, zoals wethouder Frings in zijn reactie zei: ‘Als de gemeente geen meldingen krijgt, weten we het ook niet en kunnen we er ook geen beleid op maken.’ Misschien zou er in Pink meer aandacht voor Roze in Blauw moeten komen. Het is duidelijk dat er meer aandacht moet komen voor de positie van transgenders, dat is nog steeds een erg kwetsbare groep, dat kan beter. Ik denk dat het in Nijmegen ook zo goed gaat door School’s Out, waardoor eigenlijk alle jongeren in Nijmegen op een paar momenten voorlichting krijgen over lhbt onderwerpen. Het is belangrijk dat dat blijft bestaan. En ook dat de Nijmeegse lhbt-beweging zichzelf zichtbaar op blijft stellen en overal aanwezig is.

Red.: Het rapport is te raadplegen via: www.nijmegen.nl/lhbt

[Rogier Crijns]

Inschrijving 5e Pinksterrentoernooi geopend

Gay Sport Nijmegen (GSN) houdt zaterdag 4 juli 2015 voor de vijfde keer het internationale Pinksterrentoernooi. De inschrijving voor het zwemmen, badminton en beachvolleybal is sinds 1 april geopend.

In Gay Sport Nijmegen werken de Nijmeegse zwemvereniging GSN Spetters, volleybalvereniging Keizer Karel en badmintonclub Het roze veertje samen aan de organisatie van het Pinksterrentoernooi. Voor zwemvereniging Spetters heeft het toernooi dit jaar een extra tintje, omdat de vereniging 15 jaar bestaat. Daarom is er een feestelijke inschrijvingsprijs voor het laagdrempelige zwemtoernooi waar recreant en wedstrijdsporter elk ruimschoots aan bod kunnen komen. De volleyballers verruilen dit jaar de zaal voor het zand. Voor het eerst spelen de volleyballers op het Pinksterrentoernooi beachvolleybal. Gay Sport Nijmegen hoopt met de kleinere teams bij beachvolleybal meer deelnemers te kunnen trekken. Badminton gaat dit jaar helemaal los met enkel- en dubbelpartijen op verschillende niveaus.

Programma
Vrijdagavond kunnen de eerste sporters zich al aanmelden, omdat badminton en beachvolleybal al vroeg beginnen op zaterdagochtend. De meeste sporters overnachten dan bij andere sporters die ze vaak al van competities of andere toernooien kennen.

Het badminton begint zaterdagochtend om 9.30 uur in de zalen van het Gymnasion.
Beachvolleybal start om 10.00 uur op de velden van de Nijmeegse beachvolleybalvereniging Aiolos aan de Winkelsteegseweg op SV Hatert. Het zwemprogramma start om 13.00 uur in het Erica Terpstrabad.

Na het sportieve deel eten de sporters vanaf 19.00 uur gezamenlijk in Droomvilla Lux om vervolgens af te sluiten met een bruisend feest in ThomTom.

Toernooi
Het Pinksterrentoernooi van Gay Sport Nijmegen, de organiserende stichting, wordt mede mogelijk gemaakt met sponsorgelden en gemeentelijke subsidie. Het toernooi past ook in het gemeentelijke emancipatie- en homobeleid. Het wordt net als eerdere jaren een internationaal toernooi. Voorafgaande edities van het sporttoernooi trokken sporters uit onder andere Duitsland, Engeland en België.

Kijk voor meer informatie en aanmelding op www.gaysportnijmegen.nl

Roze Mei 2015

De Roze Mei 2015 concentreert activiteiten aan het eind van de maand.

Zaterdag 30 mei starten de festiviteiten aan de Grotestraat om 14.00 uur. Een uur later verricht wethouder Bert Frings de officiële opening . Daarnaast zal hij de Roze Ster uitreiken aan iemand die zich op bijzondere wijze al langdurig inzet voor het zichtbaar maken van roze ouderen in onze samenleving. Aansluitend zullen DITO!, Café Dapper, de Herensalon en de Damessalon zich presenteren aan het publiek. Het geheel wordt gepresenteerd door de voorzitter COC Nijmegen: Quirijn Lokker. Artiesten en dj’s zorgen voor het muzikale programma.
Zondag 31 mei vindt in de Studentenkerk een roze viering plaats.

Mi Barrio

PINK CULINAIR

Nijmegen – In de Fransestraat 58 werd maanden verbouwd aan een restaurant op de locatie waar vroeger een videotheek zat. De tamtam leert mij dat dit etablissement een samenwerkingsverband is tussen een Utrechtse ondernemer en wat mensen uit ‘mijn buurt’ die voor spek & bonen meedoen. Tijd om proefondervindelijk vast te stellen hoe het ze in de Nijmeegse horeca vergaat.

De inloop van de zaak splitst zich in een deel waar de bierfusten staan en de ingang van het ‘restaurant’. In het linkerdeel van de zaak – voor de open keuken – staan zes hoge tafels met barkrukken, verderop staat een 15-tal lange tafels. Rechts twee comfortabele ‘Chesterfields’. Terwijl de serveerster een stel voor mij naar tafel begeleidt, vervoeg ik mij tot de bar. “U mag zitten waar u wil, het is niet druk vanavond”, zegt de serveerster. Er zitten ongeveer 40 gasten in de zaak die daardoor voor de helft bezet is. Ik neem plaats aan één van de lange tafels. Het meubilair bestaat uit een samenraapsel van kringloopspullen en oude schoolstoelen die ‘zitten’ zoals ze eruit zien. De zaak is zeer minimalistisch ingericht. Tijdens het uitreiken van de kaart – een geprint A4-tje met elastiek op een stuk triplex gebonden – bestel ik een glas wijn. Er zijn tien open (biologische) wijnen waarvan de bediening er een aantal opsomt. Ik kies voor de Pinot Gris (6,25), een mooi glas wijn volgens de serveerster (klopt). Vooraf voor mij de salade van lauwwarme octopus (8,00), aansluitend de entrecote van de grill met parmezaan/rucola (18,50). Als ‘side order’ kunnen verschillende groente– en aardappelvarianten worden besteld (3,50-4,50). Omdat de serveerster mij hier niet op attendeert ga ik ervan uit dat er bij het hoofdgerecht garnituur zit. Tijdens het wachten op de dis neem ik de zaak in mij op. De verlichting bestaat uit een zgn. prikkabel. Links en rechts staan grote groene ‘oliedrums’ met kamerplanten en er hangen wat stengels droogbloemen (Berenklauw) aan de muur. Naast mij staat een platenspeler met daarop een LP van The Three Degrees, achter mij een typemachine, waarop men vermoedelijk de menukaart maakt. Handig zo’n computer waar het papier meteen uitkomt. Achter de bar staat een ietwat onwennig ogende man van middelbare leeftijd. Zo nu en dan loopt hij heen en weer naar de platenspeler en typt wat in op een GSM die daarnaast is aangesloten. Of de muziek via de GSM gaat of dat het een oplaadpunt is, is mij onduidelijk gebleven. Zeker is dat de man de DJ is.

Kort voor het voorgerecht wordt geserveerd ontvang ik het bekende ‘bestekzakje’, geen placemat, alles minimaal. De lauwwarme salade is op een enkele schijf aardappel na ‘koelkast koud’ en is o.a. samengesteld uit een aantal verse bladen witlof, zeevruchten, ontvliesde tomaat, kort gesneden inktvistentakels, aardappel en een ruime hoeveelheid dressing. Hoewel alle ingrediënten vers zijn overheerst een zeer sterke rooksmaak het gerecht. Zo sterk dat je de ingrediënten met de ogen dicht alleen aan de textuur kan herkennen. Jammer. Het hoofdgerecht wordt geserveerd door de ‘DJ’ op een houten plateau en bij hem bestel ik een Pinot Noir (6,50). Hoewel medium besteld is het vlees aan de rode kant, maar bijzonder mals en smaakvol gegrilleerd. Mijn eenvoudige tafelmes snijdt er doorheen als boter. Naast het vlees ligt een hoopje ‘vermoeide’ rucola met flinters parmezaan, een flinke opscheplepel dunne Franse frietjes en een zakje Remia ‘zacht en romig’. Naar mijn mening is de prijs-productverhouding van dit gerecht (18,50) een beetje zoek. De vlotte serveersters vragen regelmatig of het smaakt en dat ja, doet het... Nu er nog een gaatje voor het dessert is, geniet ik van de citrustaart met verse grapefruit compote en sorbetijs (5,50). En een ‘koffie van de buurvrouw’ (2,00) geserveerd in een ‘Picardo’ glaasje met een los koekje en een cupje melk/zakje suiker. Een fris fruitig dessert waar ik nog eens voor terugkom. Ik heb de indruk dat men het een beetje moet hebben van de ‘Gimmick’. Zelf zou ik dan – geheel in stijl – het bestek/servies ook van de kringloop nemen, maar het idee is helemaal leuk. Oké, ik betaalde totaal € 48,35 (ex tip). De wijnglazen zijn goed gevuld, de bediening is vlot (zelfs de afwasser is vriendelijk en beleefd) en de zaak is trendy ingericht. Leuke plek voor de vrijdagmiddagborrel en een entrecote zonder ‘tuincentrum’ er omheen. Als ik een cijfer zou moeten geven: bediening: 8,5; sfeer: 9; prijs-kwaliteit: 6. Mocht u mij bij een toekomstig bezoek niet direct waarnemen, dan zit ik waarschijnlijk gezellig met een glas Pinot en citrustaart in de spoelkeuken :-)

Met culinaire groet,
[Sander Hagenbeek]